

Guds barn trenger å bli bevart
Henric Staxäng - [Bibelsk Tro nr.3/2003](#)

[Joh 17,9-17](#)

Vår tekst er hentet fra Jesu yppersteprestlige bønn, en bønn som Jesus ba like før sin siste lidelse og død. Nå ba Jesus for dem som Faderen hadde gitt ham, at de skulle bli bevart.

Guds barn

Jesus ber ikke bare for sine venner, men også for sine uvenner. Et eksempel på det var da Jesus på korset ba for sine fiender.

Men nå i dette tilfellet, siste kvelden før lidelsen og døden, da ba Jesus for dem som Faderen hadde gitt ham, at de skulle bli bevart. Også i dag ber Jesus for dem som er blitt Guds barn, at de skal bli bevart.

Alle Guds barn har det til felles at de gjennom Jesus kommer til Gud, eller som Hebreerbrevets forfatter skriver i [kapittel 7,25](#): «Derfor kan han også fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham».

Hvem er det som gjennom Jesus kommer til Gud? Jo, syndere som gjennom Guds Ånd og ord er blitt overbevist om sin synd og vantro. Hos Jesus får de ta imot syndenes forlatelse, fred og salighet. Gjennom troen på Frelseren får de av nåde være Guds barn, og blir dermed på en særskilt måte gjenstand for Jesu forbønn.

Hva Guds barn trenger å bli bevart fra

Guds barn trenger å bli bevart fra det onde. Jesus ber: «Jeg ber ikke om at du skal ta dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde».

Jesus skulle nå bli tatt bort fra disiplene, og djevelen skulle friste dem og sikte dem som hvete. Disiplene var svake, og de befant seg i store farer. Derfor ba Jesus for dem, at de skulle bli bevart fra det onde.

Også i dag ber Jesus for sine barn, at de skal bli bevart fra det onde. Guds barn trenger altså å bli bevart fra alt det som vil føre dem bort fra Jesus. Det som rører seg i djevelens andehær og det som rører seg i verden, med dens fristelser, er farlig for Guds barn.

Farlig er også det som rører seg inne i Guds barns egne hjerter. Vi skal nevne to ting som lett kan få inngang i Guds barns hjerter, og som de trenger å bli bevart fra, nemlig overmot og mismot. Disiplene var før Jesu lidelse og død overmodige. Peter lovet Herren at om alle andre skulle forlate ham, så skulle ikke han gjøre det. Også i dag blir Guds barn fristet til overmot. Når Guds barn ikke frykter noen fare, men blir sikre, da befinner de seg i fare. Da får lett overmotet inngang i hjertet.

Så lenge vi lever, befinner vi oss i fiendeland. Hele vårt liv har vi åndelige fiender som vil gjøre ende på vårt åndelige liv. Fiendehæren synes i dag å lykkes alt for godt. Guds barn som har nød for sin egen og for andres sjeler, og som fra dypet av sitt hjerte påkaller Herren Jesu navn, synes i dag å være "sjeldne fugler". I stedet er det lett for at den åndelige ubekymrheten og overmotet får overtaket, også blant dem som vil være Guds barn. Man tenker da stort om sig selv, som: «Jeg har et særlig stort åndelig lys, og er det noen som Herren kan lite på, så er det meg».

Om dette overmot får inngang i ditt hjerte, da blir du blind for forskjellige farer. Evighetsspørsmålet blir ikke lenger så brennende for deg. Du blir åndelig sikker. Andres synder blir for deg store og svært tunge, mens dine egne synder blir små for deg. Du tenker at Gud tar det nøye med andres synder, men at Herren ikke tar det så nøye med dine egne synder. Du merker ikke ditt eget overmot og hvor lett du tar det med visse synder. Derfor trenger du ikke lenger å komme til Jesus som en fortapt synder for å tigge om nåde og be om hjelp mot synden.

Om du er et Guds barn som har alt i Kristus, da trenger du å bli bevart fra overmot, så du ikke kommer bort fra Jesus.

Også mismot kan lett få inngang i Guds barns hjerter. Tenk på disiplene som av feighet flyktet fra Jesus da han ble tatt til fange i Getsemane. Tenk på Peter som fornektet sin Herre. Timene da Jesus hang på korset og dagene da Jesus lå i graven, var disiplenes hjerter fylt av mismot. Også da var disiplene inne i en stor fare. Hadde ikke Jesus siden som den oppstandne forbarmet seg over dem og særlig over Peter, hadde de nok fortvilt i mismot og sorg.

Mismotet kan lett få inngang i Guds barns hjerter også i dag. Synden og feigheten i Guds barns liv kan gjøre dem mismodige. Hvert enkelt Guds barn har sin egen kamp å kjempe mot de åndelige fiender. Spesielt urolig og mismodig blir en kristen over alle sine synder og nederlag etter at man er blitt en kristen. Guds barn kan samtidig i anfektelsen oppleve det som om Jesus er død, eller i hvert fall langt borte. Det åndelige livet er da så tomt på følelser og opplevelser, og det er vanskelig å be. Synd og nederlag og følelsen av at Jesus synes å være borte, kan innebære store fristelser til mismot, ja, til fortvilelse.

Men nettopp dette er for deg en mektig anledning til å vende deg til Jesus. Fortell Jesus om ditt hjertes nød i bekjennelse og bønn. Hos Jesus får du hver dag ny nåde for hans hellige og dyre blods skyld, og for hans uskyldige lidelse og døds skyld.

Er det til Frelseren du vender deg, da får du nåde, selv om hjertet kjennes dødt og kaldt. Gud er ikke avhengig av dine følelser. Gud ser sin Sønnns offer på Golgata kors. Gud er forsonet, og derfor erklærer han alle dem salige som i sin nød tar sin tilflukt til Kristus. Bli hos ham som er din Herre og Frelser. På den måten blir du bevart fra det onde, fra overmot og fra mismot.

Hva Guds barn trenger å bli bevart i

Jesus ber: *«Hellige Fader, bevar dem i ditt navn»*. Her ber Jesus om at Guds barn skal bli bevart i Faderens navn. Er det ikke gjennom Jesu navn vi blir bevart og frelst? Jo, men Faderen og Sønnen er jo ett.

I [Jesaja 45,18](#) sier Herren i Det gamle testamente: *«For så sier Herren, som skapte himmelen, han som er Gud, han som dannet jorden og formet den»*. I vers 23 fortsetter Herren med disse ord: *«Ved meg selv har jeg sverget, et sannhetsord har gått ut fra min munn, et ord som ikke skal vende tilbake: For meg skal hvert kne bøye seg, hver tunge skal sverge meg troskap»*.

Disse ord fra Det gamle testamente av Herren får sin åpenbaring i Det nye testamente, i Jesus Kristus. Denne Gud ble menneske. I Filippenserbrevet kapittel 2 leser vi om ham: *«... fornedret han seg selv og ble lydlig til døden – ja, døden på korset. Derfor har og Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alle navn, for at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden, og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære»*.

Å tro på Jesu navn innebærer at man tror på Jesus som sann Gud, som Messias, vår Herre og Frelser. Hans navn har fått denne frelsende betydning siden han fornedret seg og ble lydlig til døden, ja, døden på korset. På korset blev din synd sonet. All din synd, hvilket navn den så måtte ha, fikk sin dom på korset.

I Jesu navn har du syndenes forlatelse og evig liv. Apostelen Paulus skriver i [Romerbrevet 10,13](#): *«Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst»*. Det er kraft i Jesu navn. Dette navnet får du anrope, påberope deg, ja, påkalle.

Fordi Gud ga avkall på å vise seg i Guds skikkelse og ble menneske, fornedret seg og blev lydlig til døden på korset, finnes det nå frelse i dette Jesu navn, som er over alle navn. Alle Guds barn, som gjennom troen er på veg til himmelen, har det til felles at de påkaller Herren Jesu navn. Guds barn, som har kommet til tro, trenger å bli bevart i Jesu navn.

Kjære leser! Du har en evighet framfor deg. Ta vare på den korte tid som du lever her. Denne tid kommer aldri igjen. Etter døden kommer dommen, og deretter enten himmel eller helvete. Det er alvorlig å være menneske. Det finnes mye ondt som vil få deg bort fra Herren. Velg den gode del, slik at møtene med Herren i den daglige andakten får være det eneste nødvendige for deg. Du trenger også selv å holde i boken. Hvordan skal du åndelig overleve i denne siste farlige åndskamptid om du ikke blir en leser og en beder? Det er den stille, stille stillheten med ordet og bønningen, ensomheten med Herren Jesus, som i dag holder på å gå tapt.

I ordet får du kjenne kraften av Jesu blod, som renses fra all synd, og i ordet får du kjenne Jesu navn. Hans navn får du påkalle i all nød. Det er i hans navn, i vår Herre Jesu Kristi navn du trenger å bli bevart. Amen.

(Overs. av G.R.)

(Henric Staxäng - Bibelsk Tro nr.3 2003 - Shafan 20-10-16)